

Del 3!

Jag använder kaffepausen till att prata vidare med mina bordsgrannar, om vad de tycker om caféet och verksamheten. Flera av dem är ju stadigt återkommande gäster, år efter år! Nore t.ex. berättar att han började sjunga i kören som nu är "Vårat gäng" redan i slutet av 90-talet! De menar alla av verksamheten är central och mycket viktig för de äldres trivsel och mående! "Det är som medicin för oss gamla"!

I kvarteren runt omkring Korpralen finns många olika äldreboenden, och många äldre där skulle annars bli sittande i sina lägenheter, och inte ta sig ut, menar man.

Kommunen bidrar till verksamheten med lokalen och viss samordning runt programmen, som annars Gårdsrådet tillsammans står för. i Gårdsrådet ingår förutom en representant för kommunen två representanter från vardera pensionärsföreningarna.

Här ser vi två av dem, här på plats idag: Lilian Karlsson från SPF Seniorerna som är en av damerna i köket idag, och Pia Andersson från SKPF, som är här på besök denna dag.

De menar båda att det arbete de lägger ner på verksamheten är väldigt roligt, givande och meningsfullt! Och de känner sig mycket uppskattade av gästerna!

Det brukar komma runt femtiotalet gäster, de flesta återkommer vecka efter vecka, medan några förstås tacklar av av åldersskäl, och några nya tillkommer. Också idag kom en dam till caféet för första gången!

Jag frågar också gästerna om det är något de saknar i verksamheten. Då nämner de just detta, att det vore trevligt med fler besök från medlemmar i föreningarna också på dagar som inte den egna föreningen ansvarar, att det inte vara så uppdelat. De saknar också bra information om programmen i förväg, - av kostnadsskäl har kommunen dragit in på all annonsering. Man är nu beroende av anslag på boendena och mun-till-mun-spridande, och det når ofta inte ut!

Nu har även musikanterna fikat färdigt, och det blir mer ljud från scenen. Vi får variation: I sången "Jag väntar vid min mila!" visar Alf att han även är skicklig på att traktera dragspelet! I sången "Det var dans bort i vägen" får vi prova allsång, och sommarkänsla sprider sig när vi lyssnar till "E sommar-bete", och så får vi en liten lektion om skillnaden i rytm mellan danserna tango och begin!

Fler Elishistorier finns också på lager, och fler dikter. Göran berättar också att han och Marja i Myrom har en ny bok på gång, en betraktelse med bilder. Han säger så, att han ska avsluta med en egen sång om Elis och hans eskapader, och denna uppskattas, i hög grad.

"Hoppas att han hör denna visa där uppe!" ropar någon i publiken högt efteråt!

Sista sången blev det förstås inte, det blev några till. Ett långt program. Det är så roligt att spela för en så tacksam publik, menar de från scenen.

Vi får höra "Det handlar om ömhet", en vacker liten visa, och den sista sången, på riktigt, blir den fina "Jag har en dröm!" Här får Alf återigen tillfälle att bjuda på finstämt solospel på elgitarren!

Kerstin Johansson, ansvarig i SPF:s Cafégrupp, är den som sedan avtackar musikanterna, som bjudit oss ett rikt och varierat program! Sedan är det slut. På riktigt.

För gästerna, i alla fall. Kökspersonalen har ju en hel del arbete kvar att göra nu! I köket får jag en liten pratstund med några av dem.

Här ser vi Kerstin Johansson och Ingegerd Karlsson, – alla vill inte vara med på bild. När alla är med i kafégruppen är man totalt fem personer som hjälps åt med allt, helt ideellt. De handlar, bakar, dukar, serverar, plockar ut och ställer i ordning, diskar...!

Också de framhåller glädjer i att göra detta och möta tacksamheten från de äldre. Kerstin har hållit på med detta ända sedan 2006, och Ingegerd hör också till dem som varit med i flera år.

Som den tillfälliga gäst jag ändå är, är jag glad att jag själv fått vara med om den goa stämning som rådde här denna eftermiddag. Vi är många som ska vara tacksamma för allt det ideella arbete som utförs här, och på många andra liknande platser!, utan att det annars uppmärksammas så mycket i samhället!

Tack, SPF:s Cafégrupp! Och tack, Göran och Alf, för den musikaliska och poetiska odyssé vi idag fått följa! I Elis fotspår!

Detta var den långa versionen av reportaget, för hemsidan. Nu ska jag ta tag i ett reducera detta, till någon slags essens, att skicka till tidningen också...!

Vid kamera och dator,

Annelise Paulsen,
SPF Seniorerna Jössebygden